

kilkaset budynków, główny dworzec jest zupełnie zniszczony, a urządzenia portowe silnie uszkodzone. Ludność przeważnie opuściła miasto. Rosyjanie próbują odpowiedzieć ogniem dział z pod Renu, co jednak dotychczas nie dało żadnego rezultatu. Komunikacja lądowa i wodna pomiędzy Rnią i Gałaczem jest zupełnie przerwana i z tej strony nie mogą nadchodzić ani posiłki ani amunicja z Rosji.

Główny jednak nacisk wywierają wojska niemieckie i austriackie z dolin karpaccich zachodniej Mołdawii, posuwając się tam powoli naprzód pomimo zaciętego oporu Rosjan. Obrona tego wycinka ma decydujące znaczenie dla kampanii w południowej Mołdawii; jeżeli bowiem sprzymierzonemu powiedzie się dotrzeć do Sretu, a wzduż rzek Putny i Suty i wziąć pod ogień linię kolejową biegnącą wzdłuż lewego brzegu Sretu, Rosyjanom nie pozostanie nic innego, jak opuścić pozycje nad dolnym Sretem i cofnąć się dość daleko na północ. Widocznie w obozie rosyjsko-rumuńskim panują pod tym względem silne obawy, gdyż dwór i rząd rumuński opuszczają Jassy, szukając bezpieczeństwa na razie schronienia w Kiszyniewie i Odessie. — Tak więc oczekiwać należy w najbliższej przyszłości gwałtownych walk nad Sretem, które zadecydują o losach mołdawskiej kampanii.

Wielki książę Mikołaj dyktatorem.

Przesilenie, jakiego od dłuższego czasu wiodną jest Rosja, wzrasta się z każdym dniem. — Wrogie partie polityczne nie przebiegają w środ-

kach walki, starają się za każdą cenę umocnić swe wpływy i ująć w swe ręce ster spraw państwowych, rząd z każdym dniem traci coraz bardziej na swej powadze, nie też dziwnego, że prawie co tydzień zmieniają się ministrowie, co zresztą nie jest nadzwyczajnością w kraju intryg dworskich, gdzie

wie" na Kaukaz, gdzie mu powierzył namiestnictwo i dowództwo wojsk, byle tylko w Petersburgu się nie pokazywał.

Ale i to nie na wiele się przysłużyło, spokój mimo to nie nastał. Z głębi Rosji nadchodzi droga przez kraje neutralne najrozmaitsze wieści, nieraz bardzo sprzeczne, widać z nich jednak, że kraj stoi w przededniu rewolucji i to bynajmniej nie pałacowej, do jakiej dążył wielki książę Mikołaj, ale ogólnej. Oświadczają, że bardzo wysoko położone osobistości przedłożyły carowi memoriały, pozostający w związku z obecnym przesileniem, tudzież „pewnymi innymi wydarzeniami“, a przedstawiały właściwy obraz wewnętrznych stosunków Rosji. Memoriał ów miał na carze wywrzeć głębokie wrażenie, ale też i na tem tylko się skończyło.

Ministerstwo spraw wewnętrznych natomiast wydało już cały szereg zarządzeń na wypadek wybuchu rewolucji w Rosji. Między innymi ma być wprowadzona dyktatura z nieograniczoną władzą. W związku z tem mają nastąpić znaczne zmiany

w zarządzie Kaukazu. Wielki książę Mikołaj Mikołajewicz, który widocznie przyszedł już do zdrowia, przenosi się podobno do Petersburga, ma bowiem zostać dyktatorem Rosji.

W ten sposób bliższe byłoby już spełnienie się jego marzeń. Przy poparciu swych popleczników mógłby bardzo łatwo osiągnąć koronę Romanowów. Od stanowiska dyktatora do tronu carskiego jeden tylko krok, a z pewnością odważy się nań energiczny i ambitny książę.

Car w każdym razie zatrzymuje nadal dowództwo nad armią.

Szlakiem bojowym Legionów: Postój artylerii.

taki Rasputin mógł wydawać rozkazy, od których nie było odwołania.

Dobry przykład krajowi daje dwór carski, podzielony również na dwa wrogie obozy. Na czele jednego z nich stoi wielki książę Mikołaj Mikołajewicz, stryj cara, były generalissimus rosyjski, który zupełnie otwarcie ogłasza, że porządek nastąpi dopiero wówczas, jeśli się zde tronizuje obecnego cara Mikołaja, a on z imię jego miejsce. Przez jakiś czas, po nieudanej ofensywie w Galicyi, znaczenie jego podwyżsiło, a car zebrał się na odwagę i wysłał swego stryjaczka „ze względów na nadwątlone zdro-

Zniszczony pociskami kościół w Craonne.

Z frontów bojowych:

Niemiecki rów strzelecki (zabezpieczony drutami) w ogniu nieprzyjacielskim.